

Az élet kenyere

János 6,30-40.

Böjt 4. vasárnapja

1953. március 15.

Ez a beszélgetés a kapernaumi zsinagógában zajlott le. Előző napon volt a tó túlsó partján a nagy kenyérsoda. Jézus 5000 férfit vendégelt meg. A fellelkesült tömeg egy akaratlan királlyá akarta őt választani. Jézus a botor lelkesedés elől elrejtőzik. Tanítványait átküldi az est beálltával a tavon Kapernaumba, ő maga előbb elvonul egymaga a hegyre, majd ő is utánuk megy. A kapernaumi zsinagógába menekül a királyválasztó lelkesedés elől. Reggel azonban elkezd keresni őt a tömeg, átjönnek Kapernaumba is, megtalálják a zsinagógában, s ott hosszabb beszélgetés alakul ki Jézus és az őt keresők között. Ennek a beszélgetésnek egy részlete a mai ige.

Az előző nap a nagy kenyérsodában megvendégelt embereknek Jézus arról beszél, hogy tud ő a tegnapiénál nagyobb kenyérsodát is tenni. Tud adni mennyei eledelt és italt, amelyet ha valaki megkap, az soha többé meg nem éhezik és meg nem szomjúhozik. Ez a mennyei eledel és ital nemcsak a földi élet fenntartását biztosítja, hanem az örök életet is. Mikor pedig az emberek kérik tőle ezt a kenyeret, önmagára mutat s így szól: „Én vagyok az életnek ama kenyere”. Nehéz és kemény tanítás az, amit Jézus ebben a beszélgetésben ad. Próbáljuk egy kicsit szétboncolni, mit is jelent az, hogy Jézus az élet kenyere.

1. Hogy Jézus az élet kenyere, az mindenekelőtt azt jelenti, hogy Jézus a mindennapi élethez tartozik.

A kenyér a mindennapi élet tartozéka. Ott van mindennap az asztalunkon. Az édes sütemény csak az ünnepi élet tartozéka. Nélküle meg lehet élni, de kenyér nélkül elpusztul az ember. Jézust mégis sokan az ünnepi élet tartozékává teszik. Van, akinek csak vasárnapi Krisztusa van. Az istentisztelet éppúgy hozzátartozik nála a vasárnaphoz, mint az, hogy ezen a napon egy kicsit tovább lustálkodik reggel, tiszta ruhába öltözik, s bőségesebben étkezik. Ha végigülte az istentiszteletet, nyugodt lelkiismerettel csinálja tovább vasárnapi programját, hétfőn reggel pedig az ünneplő ruhával együtt Krisztust is beakasztja a szekrénybe, az énekeskönyv bekerül a fiókba. A hétköznapi? Az egy külön világ, amelyhez semmi köze sincs a vasárnapnak. Krisztus, Biblia és énekeskönyv nélkül éli azokat. Pedig ez még a jobbik eset. Van, akinek csak sátoros ünnepi Krisztusa van, vagy esetleg csak ó-év esti.

Krisztus nem engedi magát a templomba bezárni. Nem tűri, hogy a templom az emberek által épített börtöne legyen. Mert akármilyen szép is egy templom, börtön az Krisztus számára, ha nem lehet az élet kenyere, a hétköznapi Ura. Ő minden akar lenni mindenekben. Ha ez nem lehet, akkor semmi sem lesz. Megosztott szívben nem vesz lakozást.

2. Hogy Jézus az élet kenyere, az azt is jelenti, hogy Jézus a földi léthez is tartozik.

A kenyér életerő. Benne van az arcunk pírjában, a szemünk friss tekintetében, az izmainkban, kiegyensúlyozott kedélyvilágunkban. Energiává válik az emberben. Jézus is életerő. Éppen abban különbözik legszembeötlőbb módon másoktól, hogy míg mások csak ételszabályokat tudtak adni, de erő képtelenek voltak nyújtani az adott ételszabályok betartására, Ő nemcsak életminta, hanem életerő is. Energiává válik bennünk, de nem úgy, hogy felfokozza a saját erőnkét, hanem úgy, hogy Szent Lelkével Ő maga munkálkodik bennünk és velünk együtt (Csel 1,8, Márk 16,20). Benne van az arcunk vonásaiban - óh, milyen tiszta az igazi keresztyén arca -, benne van az izmainkban - óh, milyen szorgos munkás tud lenni a Krisztus tanítványa. Ahogyan szól, vagy hallgat, ahogyan dolgozik, vagy pihen, ahogyan érez és cselekszik, ahogyan munkálja a békét s ahogyan harcol a kísértésekben, azon mind észre lehet venni, mint az első tanítványokon a bírói kihallgatás alkalmával, hogy Jézussal volt (Csel 4,13).

Nem lehet Jézust büntetlenül a túlvilágra deportálni. Aki idelelnem nem él Jézusból, az odafenn sem fog majd Jézussal élni.

3. Hogy Jézus az élet kenyere, az azt is jelenti, hogy az igével úgy kell élnünk, mint a mindennapi kenyérrel.

Jézus, a testet öltött Ige, az írott és hirdetett igében szólítja meg az embert. Már a kísértés történetében megmondotta, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely az Istennek szájából származik (Máté 4,4). Isten igéjével tehát úgy kell élni, mint a mindennapi kenyérrel, s így lesz számunkra Jézus az életnek kenyere. A Jelenések könyve 10. fejezetében is az a parancs az apostolhoz, hogy az angyal kezében levő könyvecskét nemcsak el kell venni az angyal kezéből, hanem meg is kell enni (8-10). Mit jelent az, hogy a Bibliával úgy kell táplálkoznunk, mint a mindennapi kenyérrel? Legalább pár vonást rajzoljunk meg belőle!

a) Személyesen kell olvasnom a Bibliát. Ahogyan nem ehettek helyettem más, úgy a Bibliát sem olvashatja helyettem a papom.

b) Mindennap kell olvasnom a Bibliát. Ahogyan nem koplaltathatom a testemet, úgy nem szabad koplaltatnom a lelkemet sem napokon, heteken, esetleg hónapokon át.

c) Gyakorlati céllal kell olvasnom a Bibliát. Ahogyan a kenyeret nem azért eszem, hogy közben azon töprengjek, miképp lehetne újabb módszerrel gazdaságosabban és ízletesebben készítem a kenyeret, úgy a bibliaolvasásnak sem az az elsőrendű célja, hogy elméleti ismereteket szerezzek, főltte elproblémázzassak, hanem az, hogy Isten ígéje legyen az e föld porában járó lábaimnak szövethéke s az e földön vezető ösvényeimnek világa.

d) A magam számára kell olvasnom a Bibliát. Ahogyan a kenyeret sem a más, hanem a magam számára eszem, úgy a Bibliát sem azzal a gondolattal kell olvasnom, hogy mit mond a szomszédomnak, a munkatársamnak, vagy a hitvestársamnak, esetleg a gyermekeimnek, hanem azzal: Mit akarsz Uram, hogy cselekedjem?

e) Nem szabad csak úgy kutyafuttában olvasni a Bibliát. Ahogyan a kenyeret nem szabad darabokban lenyelni, hanem jól meg kell rágni, úgy a bibliaolvasást sem szabad pár futó perc alatt elintézni, mint valami lerázandó kötelességet, hanem el kell hozzá csendesedni s alaposan meg kell rágni.

f) Imádkozva kell olvasnom a Bibliát. Ahogyan a táplálkozásunkat, legyen az bár egy egyszerű karéj kenyér, körülöleli az imádság, úgy a bibliaolvasás is csak úgy lesz áldássá számomra, ha Isten kezéből veszem, Isten Szentlelkével olvasom s Istennek köszönöm meg.

g) A Bibliából kapott isteni üzenet erejével kell járnom egész napon. Ahogyan a kenyér életenergiává válik bennem, úgy kell engednem dolgozni bennem egész napon át a kapott lelki kenyeret is. Így lesz számomra az ige s benne Jézus Krisztus az élet kenyere. Olvasod-e, s így olvasod-e a Bibliát?

4. Hogy Jézus az élet kenyere, az azt is jelenti, hogy az úrvacsorával is rendszeresen kell élnem.

Ha nem is ebben az igeszakaszban, de ennek a beszélgetésnek a végén Jézus világosan utal az úrvacsorára, mikor arról beszél, hogy az ő teste és vére az élet kenyere és itala (51-56.v.). Idevág az a páli kijelentés is, melyet az úrvacsorával

való visszaéléssel kapcsolatban ír: „Ezért van tiköztetek sok erőtelen és beteg, és alusznak sokan” (I.Kor 11,30). Mintha csak azt mondaná, hogy aki az úrvacsorával nem táplálkozik, az úgy elerőtlenedik a keresztyén életben, hogy belebetegszik a koplalásba, s csak aludni tud folyton, mint az erejevesztett ember.

5. Nem gondolod, hogy azért olyan ijesztően sovány, erőtelen a keresztyénségünk, mert agyonkoplaltatjuk ?

Nem kapja meg Jézust, mint az élet kenyerét. Ahhoz azonban, hogy Jézus számunkra az élet kenyere legyen, nem elég emberi elhatározás. Hit kell hozzá. Jézus csak a hívők számára az élet kenyere. Mi tőlünk pedig nem telik a hit. Azoknak, akikkel Jézus ezt a beszélgetést folytatta, nem volt elég a kenyércsoda s a vele kapcsolatos sok gyógyítás (Ján 6,1). Látták és mégsem hittek. Aki csak akkor hajlandó hinni, ha Jézus megmutatja hatalmát és dicsőségét az sohasem fog hinni, mert mindig keveselni fogja a csodát. Megtapasztalásakor talán lelkesedik, de utána történeti hasonló példákkal, mint itt a manna csodájával, szállítja le a csoda jelentőségét s új csodát követel. A hit Isten ajándéka. Ezért kérni kell, imádkozni kell érte. Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, szívesen adja meg tehát a hitet annak, aki azt kéri, várja és vállalja.

6. Nem lehet Magyarországon magyaroknak ezen a napon ezt az ígehirdetést befejeznünk anélkül, hogy ne gondolnánk március 15.-re.

A márciusi hősök azért bontottak zászlót, hogy szabadabb, jobb, emberibb élete legyen minden magyarnak. Ehhez pedig kenyér kell, földi és mennyei kenyér egyformán. Népünknek tehát Jézusra van szüksége. Nála megtalálja a mindennapi kenyeret földi élete számára is, még pedig igazságosan elosztva, hogy a kevés is bőven elég legyen, mint a kenyércsoda mutatja. Nála megtalálja a lélek az örök élet kenyerét is. Nincs kétségünk, hogy Isten ezt akarja. Csak mi akarjuk-e? Csak te akarod-e? Csak én akarom-e? Ámen.